

Vandaag zijn wij hier aanwezig bij deze historische gelegenheid om de president van Oekraïne, Volodymyr Zelensky, welkom te heten in het Europees Parlement.

Dit is een buitengewoon moment, in buitengewone tijden. Bijna één jaar is het geleden sinds Rusland op brutale en illegale wijze het soevereine Oekraïne binnenviel.

Al die tijd, geachte president, is uw leiderschap een bron van inspiratie geweest voor uw volk en voor mensen in alle uithoeken van de wereld. Wanneer mensen aan Oekraïne denken, denken ze aan helden die voor een onmogelijke taak staan, aan David die het opneemt tegen Goliath. Ze denken aan iconen als Slangeneiland, de strijders van Marioepol, de bevrijders van talloze bezette steden en dorpen. Hun namen zullen nog generaties lang genoemd worden.

Ook al wordt u elke dag bestookt met bommen, toch blijft uw graan de wereld voeden. Wanneer Turkije en Syrië worden getroffen door een verwoestende aardbeving, veert u recht om reddingsteams, uitrusting en expertise te sturen. Dat is echte solidariteit.

Ik ben er trots op te kunnen zeggen dat dit Huis van de Europese democratie, zijn leden, onze Europese Unie, van bij het begin aan uw zijde hebben gestaan.

Wij begrijpen dat u niet alleen vecht voor uw eigen waarden, maar ook voor de onze. Voor de idealen die ons verbinden als zusters en broeders. Die van ons allen Europeanen maken.

Want Oekraïne is Europa en de toekomst van uw land ligt in de Europese Unie.

Wij weten welke offers uw volk heeft moeten brengen voor Europa. Daarvoor brengen wij u hulde, niet alleen met woorden maar ook met daden.

Met de politieke wil om het handelsverkeer te vergemakkelijken, en met het snelst mogelijke toetredingsproces. Met geld voor uw volk, met hulp bij de wederopbouw, met opleiding voor uw leger. Met de militaire uitrusting en afweersystemen die u nodig hebt om te kunnen winnen. En nu, als volgende

stap, moeten landen snel beslissen of ze u de langeafstandssystemen en straaljagers leveren die u nodig hebt om de vrijheid te beschermen die door al te veel mensen als vanzelfsprekend werd beschouwd.

Ons antwoord moet in verhouding staan tot de dreiging – en die dreiging is existentieel.

Ik ben opgegroeid met de verhalen van mijn grootouders over de laatste drie gevechtsvliegtuigen van mijn land. Toen alles verloren leek, toen de munitie op was en er geen voedsel of hoop meer was, bleven er alleen nog drie nauwelijks werkende vliegtuigen over die Faith, Hope en Charity werden genoemd – naar de waarden die zij verdedigden, naar wat er op het spel stond. De vliegtuigen betekenden een extra dag vrijheid, net lang genoeg tot er hulp zou komen. Ze betekenden vrede.

Niemand hier moet worden overtuigd van de noodzaak om Oekraïne te steunen. Om achter al die mensen te staan die hun leven geven. Om de waarden die wij prediken te ondersteunen met concrete maatregelen. Om de zege te behalen, om echte vrede te bereiken – op basis van uw tienpuntenplan, door al degenen die oorlogsmisdaden hebben begaan ter verantwoording te roepen, door de vrijheid van alle Oekraïners te beschermen.

Ik herhaal graag de belofte die ik u in april heb gedaan tijdens onze ontmoeting in Kyiv: wij staan achter u. Dat was toen zo, dat is ook nu nog zo, en dat zal zo blijven zolang het nodig is.

Vrijheid zal zegevieren. Vrede zal heersen. U zal winnen.

Slava Oekraini.